

zaokrągloną do 100 kg wzwyż za odległość taryfową od stacji nadania do stacji przeznaczenia; przy towarach różnie taryfowanych podstawę stanowi taryfa dla towaru najdrożej taryfowanego.

17. Za podanie w dokumencie przewozowym przy przesyłkach, które załadował nadawca, wagi niższej niż rzeczywista lub ilości sztuk mniejszej niż rzeczywista (art. 107 ust. 1 pkt 8) — równowartość podwójnej różnicy pomiędzy przewożnym za podaną wagę lub ilość sztuk a przewożnym za stwierdzoną wagę lub ilość sztuk, za odległość taryfową od stacji nadania do stacji przeznaczenia; karę tę stosuje się także w razie podania niższej wagi poszczególnych sztuk lub części przesyłki.

18. Za zamieszczenie w liście przewozowym wskazań i oświadczeń niezgodnych z rzeczywistością, nieścisłych lub niedostatecznych, oprócz wymienionych w ust. 15 — 17, które mogą spowodować zastosowanie niższej opłaty (art. 107 ust. 1 pkt 8) — równowartość podwójnej różnicy pomiędzy przewożnym, jakie pobrano by przy zamieszczonych wskazaniach i oświadczeniach, a przewożnym, jakie należałoby pobrać, gdyby te oświadczenia i wskazania były zgodne z rzeczywistością.

19. Nie pobiera się kar przewidzianych w ust. 15, 16, 17 i 18 w przypadkach:

- 1) podania wagi przesyłki niezgodnej z rzeczywistością lub w przypadku przeciążenia wagonu, jeżeli kolej obowiązana była zważyć przesyłkę stosownie do obowiązujących przepisów;
- 2) zwiększenia się wagi przesyłki w czasie przewozu, także w przypadku przeciążenia wagonu, jeżeli nadawca udowodni, że zwiększenie się wagi lub przeciążenie wagonu powstało wskutek wpływów atmosferycznych;
- 3) podania wagi niezgodnej z rzeczywistością (bez przeciążenia wagonu), jeżeli różnica między wagą wskazaną w liście przewozowym a wagą stwierdzoną nie przewyższa 2% wagi wskazanej.

20. Za przekroczenie terminu ustalonego dla załatwienia formalności wymaganych przez przepisy (art. 107 ust. 1 pkt 9) — po zł 5 za każdą przesyłkę i godzinę zwłoki w załatwieniu.

21. Za naruszenie przepisów o zakazie nowego nadania (art. 107 ust. 1 pkt 10) — 200 zł od wagonu. Kary

tej nie pobiera się w następujących przypadkach gospodarczo uzasadnionych:

- 1) wprowadzenia przez kolej specjalnych warunków przewozu na podstawie art. 9;
- 2) przekroczenia przez kolej terminu dostawy;
- 3) przy przesyłkach przewożonych w imporcie i eksporcie, określonych przez Ministra Kolei w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego;
- 4) przy przesyłkach w eksporcie lub tranzycie, jeżeli ponowne nadanie dotyczy komunikacji między stacjami portowymi, położonymi na obszarze tego samego portu morskiego, a także między stacjami portowymi Gdańska oraz Gdyni i jeżeli zostało ono dokonane w terminie przepisany dla odbioru przesyłek;
- 5) przy przewozie próżnych lub ładownych wagonów wynajętych lub nie należących do kolei;
- 6) uszkodzenia zakładu, które powoduje wstrzymanie produkcji, albo uszkodzenia bocznicy, uniemożliwiającego odbiór przesyłki, jeżeli wypadki te powstały bez winy zakładu lub posiadacza bocznicy, a zaistniały nie wcześniej niż na 48 godzin przed nadejściem przesyłki i zostały stwierdzone oświadczeniem na piśmie kierownictwa zakładu i rady zakładowej;
- 7) uszkodzenia lub zepsucia się przesyłki w drodze bez winy osoby uprawnionej;
- 8) zarazy, padnięcia poszczególnych sztuk itp. przy przewozie zwierząt żywych, jeżeli konieczność nowego nadania została stwierdzona przez organy sanitarne, a nie zachodzi wina osoby uprawnionej.

22. Za spowodowanie zmiany stacji przeznaczenia przesyłki (art. 107 ust. 1 pkt 11) — 200 zł od przesyłki wagonowej i 60 zł od przesyłki drobnej.

23. Za zwrócenie wagonu w stanie nienależytej czystości lub z nie pozakładanymi częściami (art. 107 ust. 2 pkt 4) — 30 zł. Kary tej nie pobiera się, jeżeli wagon podlega myciu lub odkażeniu.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kolei.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

865

UCHWAŁA Nr 550 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1953 r.

o rozciągnięciu uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1950 r. w sprawie dodatku przemysłowego na niektórych nauczycieli zatrudnionych w szkołach podległych Ministrowi Kolei.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie dodatku przemysłowego dla niektórych nauczycieli, zatrudnionych w szkołach podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego (Monitor Polski Nr A-66, poz. 861), rozciąga się na nauczycieli zatrudnionych w szkołach podległych Ministrowi Kolei.

§ 2. Upoważnienie Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, przewidziane w ust. II i III uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r., wykonuje w odniesieniu do nauczycieli objętych § 1 Minister Kolei.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut